

TØKK

Hervið takka vit øllum, ið sýndu
samskenslu tá ið kærma mamma, omma,
vermamma og mammusystir okkara

CAROLINE HEINESEN

doyði og varð jarðað.

William og Lisa Heinesen,
Ralf Vedel Larsen,
Heine, Zakarias og Jørgen-Frands
Heinesen,
Andreas Restorff Jacobsen.

Tíðirnar

Tað er sagt, at tað hava verið óvanliga góðar peningatíðir her í Føroyum nú undir krignum, og at tað er sannleiki í hesum sæst av tí peningagóða, sum Føroyingar sigast at eiga bæði niðri í Onglandi og í bankunum heima í Føroyum — eisini á at øll virðir í landinum eru uppgingin. Hús, grundir, jørð og alt handa slag, tað sýnist beinanvegin at hava verið so vordíð, at bara ein eigur okkurt at selja so sleppur hann av við tað.

At tíðin hevur givið hetta peningaliga úrslit til okkara er tó ikki at harmast um — hóast tað, ið slíkar tíðir geva inn í peningi taka tær ofta út aftur í aðrar mátar, knappligar innløgutíðir hava ofta lyndi til at leggja eitt andaliga heilsubrekað fólk eftir seg. — Vit voru so undirkomnir fíggarliga sæð, at tað gjørdist stórliga fyrri neyðini, at ein slíkur peningastreymur kom rennandi henda vegin. Men rangan á hesi ljósu mynd er tó so vordin, at hesin peningastreymur er ikki runnin til øll her á landi. Tað er bara ein partur — og ivaleyst tann minni parturin, ið lut hevur fingið í teimum stóru innløgnum. Tey, sum skip hava átt, ella tey, sum leigað hava skip og heppin hava verið, hava vunnið gull. Á sama hátt skiparar, bestimenn og einhver, sum eydna hevur haft at sigla í heilum. Men stór fjöld av fiskimonnum — ja kanska mangan teir frægastu fiskimenninir — hava noyðst at ligið á landi ella onkuntíð eru sloppir upp í part, og tá kunnu hava gjørt ein óeydnistúr við ringum úrsliti. Í hesum føri kundi sjálvsagt verið øðrvísi, um fiskimenn stóðu fastari um sínar organisatiónir, høvdu betri fatanina av sínum stætti sum eina heild, ið hevði felagsinteressur at røkja og ikki bara, sum verið hevur, ligið eftir at fingið sær ein lögvinning. Ella landið við lögávu hevði haft sett fastar reglur fyrri siglingini og siglingsloyvinum.

Men alt hetta kundi so bara børt munagott um víðurskiptini utan at verið nakar rættiligur leki-dómur. Tá ið tað hendi, at hin føroyska fiskivinnan var lögð á

tann bógv, at skipini noyddust at sigla til Íslands at keypa fiskin, i staðin fyrri sum fyrr hevði verið at veiða hann sjálvi, var tað sjálvandi, at fjøldin av teimum føroysku fiskimonnum noyddist at liggja heima, og innløgurnar gjørdust smáar og ójavnar. Her kundi haft verið øðrvísi, um heima-fiskiskapurin hevði haft verið so góður sum t. d. undir hinum krignum. Tá gekk fiskurin á land, so átti ein maður okkurt hann kundi flóta á bara tað var so frægt, at hann slapp út fyrri klettin, fekk hann uppi, og tá vóru prisir á fiski einki aftur imóti sum nú.

Hesa tíðina sýnast ikki so stórar fiskagongdir at hava verið, hann hevur staðið langt frá landi ólagaligur at fáa við snøri, og veðurlagið hevur verið sera vánaligt. Teir menn, sum hava haft opnar bátar, eru tí illa staddir. Vinningurin litil, og hóast ikki so nógv er frætt, so hevur óivað verið ógvuliga trupult hjá monnum at baksa seg ígjøgnum hesar dýru tíðir.

Tað hoyrist tí nú eitt róp frá hvørjum fiskimanni bæði í bý og bygd eftir størri ferum til heima-fiskiskapin. Bátar frá 15 tonsum og so upp eftir og ikki til snøri, men til annan nýggjan reiðskap t. d. linu. Og tað sæst eisini týðuliga, at menninir hava rætt. Tey pláss, sum hava haft stórar motorar, hava vunnið óført við útróðri hesa tíðina, so hevði alt landið verið væl áborið við stórar dekk-bátar til linufiskiskap, so høvdu Føroyar verið nakar miljónir rikari, sum so eisini kundi verið javnlígari útbýttar.

Men her kemur hetta vælsignaða brekið hjá Føroyingum, eingin haldarplánur er fyrri nøkrum, alt gengur eftir tilviljum, fram eftir utan at hava nakra ætlan. Vit mæta einari tíð, og vit taka imóti tí, ið tíðin tveitir okkum. Vit eru ein Aladdins-natur. Vit halda turbanin undir, og er nakað til, so dettur í hann. Men veruleikin er oftast soleiðis, at vit kunnu ikki ganga blind gjøgnum heimin og vænta at eydnan leypur upp í lændurnar á okkum. Tað má hugsan og ein ætlan fyrri framtíðina, so at hon ikki finnur okkum óvarandi. Vit og visdómur skal til fyrri at kanna tíðirnar.

Menn eru gundaðir av hesum teir rópa tað »privata-initiativ« — einstaklingurin, sum skal standa óheftur og búgvín at taka imóti og leiða hin blindu tiltakstóma flokkin til góðar, blómandi tíðir. At standa saman og í flokki, skipa nevndir, tað er trekt og forðandi fyrri einstaklingsins virkisanda. Nei, vit skulu biða innit andin kemur yvir onkun góðan mann í Klakksvík, Vági, Tvøroyri o. s. fr. og hagar er tað hin langtandi múgván skal venda sær. Føroyingurin skal stæðga og vita, hvørji amboð ein nýggj tíð fer at velja sær, ella hvat fyrri fisk hann fer at eta turran

P/F BRECHMAN & CHRISTIANSEN

Sprengievni í heilsølu

Telefon nr. 446

KUNNGERING

Sambært § 2 í »Vedtægt for Byen Thorshavns kommunale Styrelse« verður her gjort kunnigt, at býráðsfundur verður hildin týsdag tann 9. januar 1945 kl. 20 vegna val av býráðsformanni, næstformanni, nevndarlimum og fastsetan av møtidøgum fyrri býráðsfundar.

Tórshavn, tann 3. januar 1945.

J. P. Henriksen.

Skipstroyggjur.

Eg keypi vælgyrdar, reinlittar, tvíbundnar skipstroyggjur fyrri 20 kr. stk. og styvlahosur fyrri 4,50 kr.

PETRA DJURHUUS

ella feskan. Hvørji skip hon fer at flyta fiskin burtur við. Alt hetta skulu vit biða eftir og kanska lata onkun av hesum stóru ondunum fara og gera onkra einstaka roynd fyrri at vita, hvussu ið fer at ganga. Leiga bara skipini til Íslands, tí har er eingin risiko, og so gongur fjøldin og biðar á landi. Onkur »snappar« sær ein ella tveir túrar, og hann kann vera vælhugaður. Ein »appelsin« datt í høgva hansara, og so tørvar honum ikki at gremja seg um lagsmannin, sum onga appelsin fekk, fór heim við tómar høgva. Ella til ugga siga bygdamonnum frá gulltíðini sum skal vera í Klakksvík, og hvat ið avrikast kann, tá ið avburðamenn standa á odda.

Men tingið, landið, tað skal ansa eftir ikki at órógva virkisandan. Tað skal bara slætta vegin hjá onkun av hesum við tí privata-initiativum. Minka um skattirnar, minka um inntekurnar, men ikki skipa seg soleiðis, at tað kann gera ætlanir fyrri ta tíð, vit koma í, royna at hindra arbeidsløysi og standa á odda fyrri øllum landsins virkseimi. Tað skal bara koma til hjálpar við onkum gandakynstri, tá ið hitt privata initiativ, einstaklingurin, fer av fótunum.

Floki.

Frá

heimsbardaganum.

I langar tíðir hevur eingin hoyrt ræddina á Hitler, men nýggjársnætt var hann aftur at hoyra; to leikadi hann ikki í sum hann plagdi. Hann segði tyska folkinum frá krignum og frá teim flestu størhendigum, sidan tað byrjadi. Ringasta árið fyrri teir hevði verið 1944, og komandi árið vildi ikki verða metari, við øðrum av tusundtals mannatvum og heimum; men hann uggaði folkið við, at tapa vildu og kundu teir ikki. Litil mundi to hendan ugganin vera fyrri folkið í teim dumbaðu støðunum, tí ivaleyst duga tey væl at siggja hvønn veg tað hevur gjørt og hvønn veg tað gongur.

Vesturfronturin.

Amerikanarar hava haft góða framgongd í teirra dlopum imóti tí tyska »skilanus« í Belgia og Luxemburg. Hin 3. amerikanska herdeildin, leiðari general Patton, hevur klypt kilan av og tikið Rochefort. Bardagin við Bastogne hevur framvegis verið hin týðningarmiklasti, og eisini har ganga Amerikanarar fram; tað sær út sum, at Týskurin er bangin fyrri at verða píra innibyrður her. Frá hinum portunum á vesturfrontinum eru